

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 8 2024

zondag 25 februari 2024

TWEEDE ZONDAG VAN DE VASTEN

Epistel : H. Paulus aan de Tessalonicenzen I : 4, 1 - 7

Evangelie : H. Mattheus 17, 1 - 9

De Transfiguratie

Christus herbeleeft de hele heilige geschiedenis van God met zijn volk Israël en vat dit alles samen in zijn persoon. Als Hij het verbond aanneemt, vervult Hij het door het te vervolmaken en vooral door het te verinnerlijken, door het concreet te maken door de Menswording. Van nu af aan handelt God niet meer door de bemiddeling van een profeet, maar spreekt Hij over zichzelf en laat Hij zich aanraken.

Voordat we door de beproevingen gaan (vastentijd en Pasen), wapent God ons geestelijk. De Gedaanteverandering (Mt 17,1-9) dient als een viaticum of geestelijk voedsel voor onderweg, en geeft het doel aan waar we naartoe moeten lopen.

I. De berg Thabor, een nieuwe Horeb (Sinaï)

1 Jezus komt om de Heilige Schrift te vervullen

Mozes en Elia symboliseren twee van de drie onderdelen van de Heilige Schrift die ten tijde van Jezus beschikbaar waren (Oude Testament of Oude Verbond, Mt 6,28): "alles wat over mij geschreven staat in de Wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen moet vervuld worden" (Lc 24,44). Christus kwam niet om te verbieden, maar om te vervullen (Mt 5,17) dit verbond dat het best gesymboliseerd werd door de Wet van God die aan Mozes gegeven werd op de berg Sinaï.

2. God toont zijn macht vóór de beproeving om vertrouwen te wekken

God openbaarde zich voor het eerst aan Mozes bij het brandende braambos in Horeb (Ex 3). Hij gaf hem de opdracht om zijn volk te bevrijden uit de slavernij van Egypte (Ex 3:10), symbool voor de slavernij van zonde en dood, en hen naar het Beloofde Land te leiden, symbool voor het thuisland in de etymologische betekenis van het land van degene die Vader is door antonomasie. Hier eindigt de ballingschap. De veertig jaar durende zwerftocht in de woestijn symboliseert de lange levensreis naar de Vader, maar hier beneden is het als een ballingschap: "et Jesum

[...] nobis post hoc exsilium ostende" of toon ons Jezus na deze ballingschap, dus in het hiernamaals (Salve Regina).

Mozes moest het hoofd bieden aan het ongeloof van de Joden en de weigering van Farao, wiens hart door God was verhard om zijn macht beter te kunnen manifesteren. Mozes moest een geloofsdaad stellen en zoveel mensen overtuigen om aan dit spirituele avontuur te beginnen. Eenmaal door de Rode Zee en voordat hij het Beloofde Land bereikte, ontmoette Mozes God opnieuw op Horeb voor veertig dagen en veertig nachten, net als Jezus. God weet echter dat op het moment dat hij de Hebreëen de Levenswet gaf, zij hem verraadden (Ex 32:7-10).

3. Jezus is Emmanuel, of Gods nabijheid tot de mensheid

Deze twee gevallen zijn theofanieën, goddelijke manifestaties. In het Oude Verbond is het behoorlijk beklemmend. De Goddelijke Majesteit is verschrikkelijk en laat zich niet benaderen. Het heilige is strikt gescheiden van het profane zoals bij de Brandende Struik: "Kom hier niet in de buurt, trek uw sandalen uit, want de plaats waar gij staat is heilige grond" (Ex 3:5) en bij de Sinai: "Er waren donderslagen, bliksemschichten en een dikke wolk op de berg, evenals een zeer krachtig trompetgeschal, en al het volk in het kamp beefde [...]. De Heer zei tegen Mozes: "Ga naar beneden en waarschuw het volk om niet de grens te overschrijden om de Heer te zien, want velen van hen zullen omkomen"" (Ex 19:16-21). Dit verklaart de angst van de drie apostelen Petrus, Jakobus en Johannes (Mt 17,7) toen zij werden geconfronteerd met soortgelijke tekenen van theofanie: de wolk, het licht, de stem en de aanwezigheid van Mozes zelf. Maar Jezus bracht hen daar opzettelijk naartoe (Mt 17,1-2) en het gebeurde op een zachtere manier, als een straling van licht, de uitstraling van een innerlijke bron die gewoonlijk verborgen bleef onder Jezus' menselijkheid. Meer nog, hij laat zich benaderen en komt hen zelfs aanraken (Mt 17,7) omdat hij Emmanuel is (Mt 1,23 uit Jes 7,14 of 8,8), God met ons.

II. God komt onder de mensen wonen

1. De tent, een teken van Gods aanwezigheid in het Oude Testament

De heilige Petrus riep uit: "Heer, het is goed dat wij hier zijn; ik zal hier drie tenten opzetten, één voor U, één voor mij en één voor Elia" (Mt 17,4). Tent (σκηνή, skènè) is een veel voorkomend woord in het Oude Testament, dat betrekking heeft op de omzwervingen van een volk dat lange tijd nomaden waren geweest. In het Nieuwe Testament komt het werkwoord skènoô of het opzetten van een tent alleen voor in het

Johannis evangelie (Joh 1:14 en in de Ap voor 4 voorvallen), vooral in de proloog van het Johannesevangelie, opgenomen bij het Angelus: "En het Woord werd vlees en woonde onder ons". In feite betekent "wonen" letterlijk: "en hij sloeg zijn tent op onder ons".

De tent van ontmoeting is de plaats van ontmoeting met God, boven alles bedekt door de wolk, het teken van Gods aanwezigheid. "Het hele volk zag de wolkkolom bij de ingang van de tent staan, en het hele volk stond op en aanbad, ieder bij de ingang van zijn tent. De Heer sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man tot zijn vriend spreekt, en toen keerde hij terug naar het kamp, maar zijn knecht Jozua, de zoon van Nun, een jonge man, verliet het binnenste van de tent niet" (Ex 33:10-11). Dit was voordat Salomo de Tempel bouwde.

2 Jezus onthult zijn goddelijkheid. Hij is de aanwezigheid van God

De Gedaanteverandering heeft identieke elementen als deze passages. Alles wijst erop dat in Jezus "al de volheid van de Godheid lichamelijk woont" (Kol 2:9).

Jezus is de enige hogepriester die toegang heeft tot het binnenste van de tent: "Wij hebben zo'n hogepriester, die zit aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemel, bedienaar van het heiligdom en van de tent, de ware tent, die de Heer, niet een mens, heeft opgezet" (Heb 8:2). Deze met goddelijke hand opgerichte tent is zijn lichaam, wat ons niet mag doen vergeten dat Hij God is en dat zijn menselijkheid toegang geeft tot God, tot het heilige der heiligen dat Hij zelf is. In feite was er een tent opgericht - de vorige tent; daar stonden de kandelaar, de tafel en de uitstalling van de broden; dit is wat de heilige plaats wordt genoemd. Achter het tweede voorhangsel was een tent die het heilige der heiligen werd genoemd" (Heb 9:2-3).

Het Latijnse woord voor tent is "tabernaculum". De tabernakel bevat Gods aanwezigheid onder zijn volk. Het neemt soms de vorm van een tent aan wanneer de kelk, bedekt met een voorhangsel, op het altaar rust tijdens de H. Mis, wat ook doet denken aan de tent van samenkomst.

3. Door zijn mens-zijn geeft Jezus toegang tot het Goddelijke

God komt niet alleen onder ons wonen, maar wil ook dat wij in hem getransfigureerd worden. Hij komt zo dicht bij ons door de Menswording dat Hij in ons wil zijn en dat het voedsel dat Hij voor ons wordt, degene die het eet, assimileert en hem goddelijk maakt. Hij wil dat wij zijn menselijkheid aantrekken om toegang te krijgen tot zijn goddelijkheid: "Ja, wij die in deze tent zijn, kreunen en zijn overweldigd, want wij willen

niet ongekleed zijn, maar bekleed zijn, opdat het sterfelijke opgaat in het leven" (2 Kor 5,4).

Werd de evangelisatie van de heidenen, die levende tabernakels bouwt, niet uitgevoerd door de heilige Paulus, die van beroep tentenmaker was (Handelingen 18,3)?

Besluit:

Door de Gedaanteverandering openbaart Jezus zich als de Zoon van God. Hij moedigt ons aan in hem te geloven en met meer sereniteit de beproevingen van de vastentijd en het lijdensverhaal te doorstaan, van het kruis tot het einde, de verrijzenis. We weten naar wie we gaan, onze glorieuze God, dus we moeten voorwaarts gaan, ongeacht de prijs van de opgelegde offers.

(uit: Abbé Cyrille Debris, *Former sa foi au fil de l'année liturgique*, Via Romana, Le Chesnay, pp. 86-89) – Pater Herman -

Vasten is met een blij gemoed zijn ziel verheffen tot God, zich bezinnen, zich versterven en broederlijk delen.

Wij, christenen, delen op de eerste plaats voor de instandhouding van de heilige Liturgie in onze foyer EN

Wij, christenen, bidden God om plichtsbewuste priesters die echte 'herders' zijn en hun hongerige schapen niet in de steek laten om wereldse, financiële en machtsbelangen.

Dank voor wie al een broederlijke bijdrage hebben gegeven;

Dank voor wie aanwezig kwamen op ons Broederlijk-Delen -Diner;

Dank aan diegenen die zaterdag 24 februari enkele uurtjes vrijwillig komen helpen in het huis van de foyer.

Wie geeft wordt rijker, wie niet geeft verarmt !

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw Kapelsesteenweg 208 • 2930
Brasschaat

T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be
info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin